

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2312/2016
25.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Душан Милетић адвокат из ..., против тужених „ББ“ д.о.о. из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 16/16 од 30.03.2016. године, у седници одржаној 25.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 16/16 од 30.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 292/13 од 12.20.2015. године, у првом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да му солидарно исплате 250.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. У другом ставу изреке, тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 84.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 16/16 од 30.03.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 292/13 од 12.10.2015. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради накнаде нематеријалне штете поднета је 04.12.2013. године. Вредност спора побијаног дела правоснажне пресуде износи 250.000,00 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Такође, нису испуњени ни услови за дозвољеност ревизије из члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку, којим је прописано да је ревизија увек дозвољена када је то посебним законом прописано. У конкретном случају примењује се Закон о јавном информисању („Службени гласник РС“ број 43/03 са изменама). Међутим, у овом закону је, у вези изјављивања ревизије, прописано, једино то да се ревизија изјављује у року од 15 дана од достављања другостепене пресуде (одредбом члана 89. став 6.), тако да се у овом случају услови за дозвољеност ревизије испитују у складу са општим законом, односно Законом о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић